

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

Poprawa bezpieczeństwa chemicznego, biologicznego, radiologicznego i jądrowego w Unii Europejskiej – plan działania UE w obszarze CBRJ

P7_TA(2010)0467

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2010 r. w sprawie zwiększenia bezpieczeństwa chemicznego, biologicznego, radiologicznego i jądrowego w Unii Europejskiej – plan działania UE w dziedzinie broni chemicznej, biologicznej, radiologicznej i jądrowej (CBRJ) (2010/2114(INI))

(2012/C 169 E/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 3 TUE oraz art. 2 ust. 5, art. 67, 74, 196 i 222 TFUE,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając program Rady i Komisji z 20 grudnia 2002 r. mający na celu poprawę współpracy wewnątrz Unii Europejskiej w dziedzinie zapobiegania terrorystycznym atakom chemicznym, biologicznym, radiologicznym i nuklearnym oraz ograniczania ich skutków (program CBRJ 2002) ⁽¹⁾,
- uwzględniając decyzję ramową Rady 2002/475/WSiSW z 13 czerwca 2002 r. w sprawie zwalczania terroryzmu ⁽²⁾, zmienioną decyzją ramową Rady 2008/919/WSiSW ⁽³⁾,
- uwzględniając strategię UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia i środków jej przeniesienia z 2003 r.,
- uwzględniając europejską strategię bezpieczeństwa pt. „Bezpieczna Europa w lepszym świecie” z 2003 r., przyjętą przez Radę Europejską na szczycie w Brukseli w dniu 12 grudnia 2003 r., a także strategię bezpieczeństwa wewnętrznego UE z 2010 r. ⁽⁴⁾ i komunikat Komisji w tej sprawie (COM(2010)0673),
- uwzględniając program solidarności UE z 2004 r. dotyczący skutków zagrożeń i ataków terrorystycznych ⁽⁵⁾,
- uwzględniając unijną strategię walki z terroryzmem z 2005 r. ⁽⁶⁾, przyjętą przez Radę Europejską na szczycie w Brukseli w dniu 1 grudnia 2005 r. oraz plan działania mający służyć jej realizacji ⁽⁷⁾,
- uwzględniając plan działania 2005–2015 ⁽⁸⁾ z Hyogo w formie przyjętej podczas światowej konferencji poświęconej ograniczaniu zakresu klęsk żywiołowych, która odbyła się w dniach 18–22 stycznia 2005 r. w Japonii,
- uwzględniając siódmy program ramowy w zakresie badań i rozwoju technologicznego ⁽⁹⁾, w szczególności finansowanie w jego ramach projektu w dziedzinie CBRJ Emap ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ 14627/2002.

⁽²⁾ Dz.U. L 164 z 22.6.2002, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 330 z 9.12.2008, s. 21.

⁽⁴⁾ 5842/2/2010.

⁽⁵⁾ 15480/2004.

⁽⁶⁾ 14469/4/2005.

⁽⁷⁾ 5771/1/2006.

⁽⁸⁾ <http://www.unisdr.org/eng/hfa/hfa.htm>

⁽⁹⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1982/2006/WE z dnia 18 grudnia 2006 r. dotycząca siódmego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013) (Dz.U. L 412 z 30.12.2006, s. 1).

⁽¹⁰⁾ <https://www.cbrnemap.org>

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

- uwzględniając decyzję Rady 2007/162/WE, Euratom z dnia 5 marca 2007 r. ustanawiającą instrument finansowy ochrony ludności ⁽¹⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2007/779/WE, Euratom z dnia 8 listopada 2007 r. ustanawiającą wspólnotowy mechanizm ochrony ludności (przekształcenie) ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 428/2009 z dnia 5 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli wywozu, transferu, pośrednictwa i tranzytu w odniesieniu do produktów podwójnego zastosowania ⁽³⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2008/114/WE z dnia 8 grudnia 2008 r. w sprawie rozpoznawania i wyznaczania europejskiej infrastruktury krytycznej oraz oceny potrzeb w zakresie poprawy jej ochrony ⁽⁴⁾, w szczególności w przypadkach działań mających transgraniczne oddziaływanie, w której m.in. nakreśla się wytyczne dotyczące zintegrowanego podejścia do zwiększenia możliwości ochrony infrastruktury krytycznej na szczeblu UE, w tym potrzebę utworzenia sieci ostrzegania o zagrożeniach dla infrastruktury krytycznej (CIWIN), oraz która zobowiązuje Komisję do sporządzania wniosków i dbania o koordynację w zakresie poprawy ochrony infrastruktury krytycznej,
- uwzględniając komunikat Komisji skierowany do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie poprawy bezpieczeństwa chemicznego, biologicznego, radiologicznego i jądrowego w Unii Europejskiej – plan działania UE w obszarze CBRJ (COM(2009)0273),
- uwzględniając konkluzje Rady z 30 listopada 2009 r. w sprawie zwiększenia bezpieczeństwa chemicznego, biologicznego, radiologicznego i jądrowego (CBRJ) w Unii Europejskiej oraz zatwierdzenie planu działania UE w obszarze CBRJ ⁽⁵⁾,
- uwzględniając dokument pt. „Program sztokholmski – otwarta i bezpieczna Europa dla dobra i ochrony obywateli” ⁽⁶⁾,
- uwzględniając komunikat pt. „Unijna polityka przeciwdziałania terroryzmowi – najważniejsze osiągnięcia i nadchodzące wyzwania” (COM(2010)0386),
- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości dla europejskich obywateli. Plan działań służący realizacji programu sztokholmskiego” (COM(2010)0171),
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje na tematy dotyczące CBRJ oraz w sprawie zapobiegania kataklizmom i reagowania na nie, a także uwzględniając w tym kontekście własną rezolucję z 10 lutego 2010 r. w sprawie trzęsienia ziemi na Haiti ⁽⁷⁾, w której wzywa do utworzenia europejskich sił ochrony ludności,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 września 2010 r. w sprawie komunikatu Komisji w sprawie wspólnotowego podejścia do zapobiegania klęskom żywiołowym oraz katastrofom spowodowanym przez człowieka ⁽⁸⁾,
- uwzględniając zmieniony wniosek prezydencji w Radzie z dnia 25 października 2010 r. dotyczący projektu konkluzji Rady w sprawie gotowości i zdolności reagowania w przypadku ataku chemicznego, biologicznego, radiologicznego i jądrowego, sporządzony w oparciu o cele określone w działaniu H.29 dotyczącym poprawy planowania w sytuacjach kryzysowych, zawartym w planie działania UE w obszarze CBRJ ⁽⁹⁾, przyjętym przez Radę w dniu 8 listopada 2010 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 71 z 10.3.2007, s. 9.

⁽²⁾ Dz.U. L 314 z 01.12.2007, s. 9.

⁽³⁾ Dz.U. L 134 z 29.5.2009, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 345 z 23.12.2008, s. 75.

⁽⁵⁾ 15505/1/2009 REV 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 115 z 4.5.2010., s. 1.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0015.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0326.

⁽⁹⁾ 15465/2010.

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

- uwzględniając komunikat Komisji skierowany do Parlamentu Europejskiego i Rady pt. „Wzmacnianie europejskiej zdolności reagowania w przypadku klęsk i katastrof – rola ochrony ludności i pomocy humanitarnej” (COM(2010)0600),
 - uwzględniając art. 48 swojego Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, Komisji Spraw Zagranicznych i Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A7-0349/2010),
- A. mając na uwadze, że UE może wykazać się długofalowym zaangażowaniem w programy CBRJ, poczynając od konkluzji Rady Europejskiej na szczycie w Gandawie w dniu 19 października 2001 r. oraz w Laeken w dniach 13–14 grudnia 2001 r.; mając na uwadze, że w 2002 r. przyjęto program CBRJ, który następnie zastąpiono programem solidarności UE w 2004 r., a także mając na uwadze, że w dniu 12 listopada 2009 r. Rada przyjęła nowy plan działania UE w obszarze CBRJ,
- B. mając na uwadze, że katastrofy chemiczne, biologiczne, radiologiczne i jądrowe, czy to w wyniku wypadku, czy też ataku terrorystycznego, stanowią poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa i zdrowia obywateli UE, ponieważ paraliżując kluczową infrastrukturę i możliwości zarządzania, mają wpływ na ich życie, środowisko i majątek, w tym ich dziedzictwo kulturowe i funkcjonowanie społeczeństwa w jednym lub w kilku państwach członkowskich UE,
- C. mając na uwadze zgodną ocenę Rady i Komisji, według której liczba zdarzeń związanych z użyciem materiałów chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych, w tym działań terrorystycznych, jest do tej pory względnie niewielka i mając na uwadze, że do większości katastrof związanych z użyciem substancji chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych dochodzi w wyniku katastrof przemysłowych lub wskutek zwiększenia liczby i ogólnoświatowego rozpowszechnienia groźnych patogenów,
- D. mając na uwadze, że stałe utrzymywanie się zagrożenia katastrofami chemicznymi, biologicznymi, radiologicznymi i jądrowymi na obszarze Unii Europejskiej, tak przypadkowymi jak i zamierzonymi, poważnie naraża na szwank pełne korzystanie ze wszystkich podstawowych praw i swobód oraz stoi w sprzeczności z obietnicą i rozwijaniem europejskiej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości,
- E. mając na uwadze, że jedno z najpoważniejszych zagrożeń chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych wynika z rozprzestrzeniania materiału CBRJ przez organizacje terrorystyczne, a także mając na uwadze, że wobec tego ważny środek dotyczy wzmocnienia systemu nierozprzestrzeniania i rozbrojenia poprzez powszechne i pełne wdrożenie wszystkich odpowiednich traktatów i porozumień międzynarodowych (mianowicie Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej, konwencji o zakazie broni chemicznej i konwencji o zakazie broni biologicznej), a także osiągnięcia porozumienia w sprawie układu o zakazie produkcji materiałów rozszczepialnych dla celów militarnych (Traktat o zakazie produkcji materiałów rozszczepialnych dla broni jądrowej i cywilnych jądrowych instalacji wybuchowych),
- F. mając na uwadze, że produkcja, posiadanie, nabywanie, transport, dostarczanie lub wykorzystywanie broni i materiałów wybuchowych lub broni jądrowej, biologicznej lub chemicznej, a także prowadzenie badań naukowych nad bronią biologiczną i chemiczną oraz prowadzenie prac rozwojowych w tej dziedzinie, jak również szkolenie w zakresie produkcji lub wykorzystania materiałów wybuchowych, broni palnej lub innych rodzajów broni do celów niezgodnych z prawem stanowi część unijnej definicji terroryzmu i szkolenia dla celów terrorystycznych, zgodnie z ramowymi decyzjami Rady 2002/475/WSiSW i 2008/919/WSiSW,
- G. mając na uwadze, że środki dotyczące materiałów chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych stanowią jedną z podstaw unijnej strategii walki z terroryzmem, a także mając na uwadze, że w rezultacie w dniu 30 listopada 2009 r. Rada zatwierdziła plan działania UE w obszarze CBRJ,
- H. mając na uwadze, że problem niewłaściwego stosowania niektórych substancji chemicznych szeroko dostępnych ogółowi społeczeństwa na rynku, jako prekursorów materiałów wybuchowych domowej roboty, może wywołać serię terrorystycznych oraz innych wypadków kryminalnych w UE; mając na uwadze, że wymaga to ścisłego monitorowania i nadzorowania wdrażania wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wprowadzania do obrotu i używania prekursorów materiałów wybuchowych (COM(2010)0473);

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

- I. mając na uwadze, że po wejściu w życie traktatu lizbońskiego powstaje nowy podział zakresu odpowiedzialności między różnymi instytucjami UE, w tym kompetencji w zakresie obrony, z jednej strony a UE i jej państwami członkowskimi z drugiej strony; mając na uwadze, że utworzenie takich nowych ram stanowi ciągły proces wymagający zrozumienia wspólnych wartości i wspólnego celu,
- J. mając na uwadze, że co do zasady państwa członkowskie są odpowiedzialne za politykę w obszarze CBRJ, mając jednak również na uwadze, że konieczna jest ścisła współpraca i koordynacja na szczeblu UE,
- K. mając na uwadze, że stworzenie Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) umożliwi dokonanie poprawy ogólnego mechanizmu reagowania UE poprzez działania w ramach Instrumentu na rzecz Stabilności (IfS),
- L. mając na uwadze, że plan działania UE w obszarze CBRJ powinien służyć skutecznemu połączeniu krajowych i unijnych inicjatyw na rzecz ograniczenia zagrożeń CBRJ i przygotowania niezbędnych mechanizmów reagowania, usprawniając zarówno koordynację w płaszczyźnie horyzontalnej między Komisją a państwami członkowskimi, jak i w płaszczyźnie pionowej między instrumentami UE a instrumentami państw członkowskich w celu poprawy skuteczności i szybkości przepływu informacji, wymiany najlepszych praktyk, sprawozdań analitycznych na wszystkich etapach, wspólnego planowania, opracowywania procedur działania, działań operacyjnych i wydajnego pod względem finansowym mobilizowania istniejących zasobów,
- M. mając na uwadze, że kilka organów ścigania UE, np. Europol, jest zaangażowanych w działania z obszaru CBRJ poprzez utworzenie europejskiej bazy danych o bombach i systemu wczesnego ostrzegania przed materiałami wybuchowymi oraz materiałami chemicznymi, biologicznymi, radiologicznymi i jądrowymi; mając na uwadze, że wymaga to wprowadzenia odpowiednich procedur w zakresie sprawowania kontroli przez Parlament Europejski i parlamenty krajowe, jak to przewidziano na przykład w art. 88 TFUE,
- N. mając na uwadze coraz częstsze pojawianie się zagrożeń dla zdrowia i związane z tym powszechne występowanie niebezpiecznych czynników chorobotwórczych na terenie UE i na całym świecie, czego dowiódł ostatnio wybuch choroby spowodowanej wirusem grypy A/H1N1,
- O. mając na uwadze, że incydenty CBRJ mogą wywoływać zanieczyszczenie i skażenie środowiska, w tym o charakterze transgranicznym, dlatego konieczne jest włączenie do polityki UE w zakresie CBRJ strategii naprawy i odkażania,
- P. mając na uwadze, że ogólnym celem nowej polityki UE w zakresie CBRJ jest „zmniejszenie zagrożenia incydentami CBRJ i powodowanych przez nie szkód dla obywateli Unii Europejskiej”, a cel ten ma zostać osiągnięty poprzez „zminimalizowanie prawdopodobieństwa występowania incydentów CBRJ i ograniczanie ich skutków, jeżeli do takich incydentów dochodzi”,
- Q. mając na uwadze, że w swoim komunikacie pt. „Rola UE w kontekście zdrowia na świecie”⁽¹⁾ Komisja uznaje potrzebę koordynowania środków na szczeblu UE i ogólnościatowym, aby szybko reagować na zagrożenia dla zdrowia, oraz zobowiązuje się do poprawy mechanizmów gotowości i reagowania w sytuacji epidemii lub wystąpienia choroby, w tym działań zamierzonych, takich jak bioterroryzm,
- R. mając na uwadze, że w porównaniu z technologią jądrową i wcześniejszymi technologiami, materiały biologiczne takie jak wąglik są tańsze i zdecydowanie łatwiejsze do zdobycia i rozprzestrzeniania, co umożliwia niekonwencjonalne zamachy terrorystyczne, które stanowią poważne, długoterminowe zagrożenie dla zdrowia i środowiska, w tym dla rolnictwa i dostaw żywności,

(¹) Dokument roboczy służb Komisji pt. „Zdrowie na świecie – odpowiedź na wyzwania globalizacji” (SEC(2010)0380), dokument towarzyszący załączony do komunikatu Komisji skierowanego do Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Rola UE w kontekście zdrowia na świecie” (COM(2010)0128).

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

- S. mając na uwadze, że służby interwencyjne, w tym policja, straż pożarna i pogotowie ratunkowe, nie są w stanie pomóc ofiarom na miejscu incydentu CBRJ, nie narażając samych siebie na niebezpieczeństwo, chyba że zapewniono im przedekspozycyjną ochronę w postaci medycznych środków zaradczych i odpowiedniego szkolenia,
- T. mając na uwadze, że regionalne zapasy medycznych środków zaradczych oferują obywatelom właściwą ochronę dzięki równoważeniu ochrony zdrowia publicznego i trudności ekonomicznych, zapewniając jednocześnie odpowiedzialność i solidarność państw członkowskich,
- U. mając na uwadze, że Światowa Organizacja Zdrowia za pomocą programu globalnego ostrzegania i reagowania ⁽¹⁾ w sytuacji epidemii i pandemii dąży do zwiększenia bezpieczeństwa biologicznego, ochrony biologicznej i gotowości na wypadek wystąpienia ognisk zakażenia niebezpiecznymi i nowo pojawiającymi się czynnikami chorobotwórczymi,
- V. mając na uwadze, że za pośrednictwem państw członkowskich i Komisji Europejskiej UE aktywnie uczestniczy w dyskusjach w ramach Ogólnoświatowej Inicjatywy na rzecz Bezpieczeństwa Zdrowotnego, której celem jest podjęcie wspólnie zaplanowanych globalnych działań na rzecz poprawy gotowości w zakresie zdrowia publicznego i reagowania na zagrożenie międzynarodowym terroryzmem biologicznym, chemicznym, radiologicznym i jądrowym,
- W. mając na uwadze, że zagrożenie bezpieczeństwa chemicznego, biologicznego, radiologicznego i jądrowego wynika nie tylko z ataków terrorystycznych lub zaniedbania, ale również z obszarów zanieczyszczonych obecnie bronią chemiczną z czasów II wojny światowej, pozostawioną na dnie morza lub na składowiskach odpadów jądrowych w UE,
- X. mając na uwadze, że odpowiedni poziom bezpieczeństwa chemicznego, biologicznego, radiologicznego i jądrowego w UE zależy również od poziomu bezpieczeństwa panującego w krajach trzecich,
- Y. mając na uwadze, że zagrożenia bezpieczeństwa mogą wynikać z korzystania z nowych technologii przy planowaniu nowych aktów terrorystycznych, podczas gdy normy bezpieczeństwa nie są dostosowywane wystarczająco szybko do postępu technologicznego,
- Z. mając na uwadze, że konieczny jest szczegółowy przegląd obowiązujących obecnie rozmaitych norm w celu określenia niezbędnych i wystarczających wymogów w zakresie bezpieczeństwa,
- AA. mając na uwadze, że plan działania UE w obszarze CBRJ składa się z trzech głównych części: zapobiegania, wykrywania oraz gotowości i reagowania, a także zawiera czwarty rozdział pt. „Działania w obszarze zapobiegania zdarzeniom CBRJ, ich wykrywania oraz reagowania na nie”; mając również na uwadze, że zrozumienie znaczenia każdego z etapów decyduje o właściwym wdrożeniu wniosków wpływających z ocen ryzyka, reakcjach i środkach zaradczych przy jednoczesnym przyjęciu podejścia przekrojowego i transgranicznego w kwestiach dotyczących materiałów CBRJ, np. poprzez właściwe wyznaczanie na każdym etapie wymiernych celów i działań,
- AB. mając na uwadze, że zmiany wprowadzone przez Radę do bieżącego planu działania UE w obszarze CBRJ, zaproponowanego przez Komisję, osłabiają ów plan działania, pozbawiając zobowiązania państw członkowskich wiążącego charakteru i łagodząc przewidziane środki, z których wiele utrzymuje się na szczeblu krajowym, zamiast nadać im ogólnoeuropejski charakter, a także osłabiając monitorowanie i kontrolę procesu wdrażania przez Komisję, niekiedy nawet pomijając Komisję jako „podmiot zaangażowany” na równi z państwami członkowskimi,

Ogólne kierunki

1. zauważa, że plan działania UE w obszarze CBRJ uwzględnia nowy podział kompetencji między państwami członkowskimi a UE po wejściu w życie traktatu lizbońskiego, jak przewidziano w art. 5 TUE w związku z zasadą powierzenia, zasadą pomocniczości i zasadą proporcjonalności;

⁽¹⁾ <http://www.who.int/csr/en/>

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

zwraca uwagę, że plan działania UE w obszarze CBRJ obejmuje wspólne kompetencje wewnętrzne (art. 4 TFUE) w odniesieniu do obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, kwestii dotyczących wspólnego bezpieczeństwa i transportu, środków ochrony ludności (art. 196 TFUE), a także działań zewnętrznych UE (art. 21 i 22 TUE);

2. zauważa jednak, że wdrażanie wspólnego systemu bezpieczeństwa w dziedzinie CBRJ nie powinno zmniejszać kompetencji państw członkowskich w tym obszarze polityki;

3. uważa, że plan działania odegra kluczową rolę w kwestii zagwarantowania sprawnego powiązania inicjatyw krajowych i europejskich w zwalczaniu zagrożeń w obszarze CBRJ;

4. przyznaje, że ważne jest zagwarantowanie kompetentnej znajomości przedmiotu i unikanie powielania, fragmentacji i niespójności w odniesieniu do wysiłków instytucji UE lub państw członkowskich w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, gdzie zagrożone jest podstawowe prawo do życia, a skutki niedbalstwa i nieprzestrzegania standardów są trudne do określenia;

5. podkreśla, że UE powinna wzmocnić wspólne podejście do kwestii zapobiegania, wykrywania i reagowania w obszarze CBRJ poprzez utworzenie konkretnych mechanizmów (instrumentów regulacyjnych, legislacyjnych lub nielegislacyjnych), które zobowiązują do współpracy i udostępniania środków pomocowych w przypadku katastrofy chemicznej, biologicznej, radiologicznej bądź jądrowej w wyniku wypadku lub ataku terrorystycznego; przypomina, że głównym celem instytucji UE powinno być zagwarantowanie skuteczności reagowania na szczeblu krajowym lub ponadnarodowym w odpowiedzi na wypadek lub atak terrorystyczny w obszarze CBRJ w oparciu o solidarność UE, w sposób skoordynowany pod auspicjami Komisji i na skalę europejską;

6. przypomina, że plan działania UE w obszarze CBRJ stwarza UE i jej państwom członkowskim możliwość znalezienia środków legislacyjnych na rzecz skutecznego wdrożenia klauzuli solidarności zawartej w art. 222 TFUE, oraz że państwa członkowskie muszą wzajemnie informować się o planach i sprawdzonych metodach reagowania na katastrofy chemiczne, biologiczne, radiologiczne i jądrowe oraz przeciwdziałania im bez względu na to, czy są one wynikiem wypadku czy zamierzonego działania, aby móc sobie nawzajem pomagać w sposób skoordynowany i skuteczny;

7. podkreśla, jak ważne jest poszerzenie zakresu interwencji Komisji o charakterze normatywnym i regulacyjnym, której rola w odniesieniu do wielu przewidzianych celów i działań w obecnej wersji planu działania UE w obszarze CBRJ jest niezbyt jasno określona; w związku z tym wzywa Komisję do wydania wniosków legislacyjnych, jeśli to możliwe we wszystkich dziedzinach objętych planem działania; podkreśla również, że jedynie w przypadku wyraźnie zarysowanej regulacyjnej roli Komisji można zapełnić luki w wysiłkach podejmowanych przez poszczególne państwa członkowskie;

8. nalega, aby zobowiązanie państw członkowskich dotyczące kontroli w obszarze CBRJ wykraczało poza prostą wymianę najlepszych praktyk i informacji oraz aby wspólnie korzystano z technologii i infrastruktury w celu uniknięcia powielania i marnotrawienia zasobów, tak aby na szczeblu UE powstał cenny efekt synergii, również kosztowej; wzywa państwa członkowskie do osiągnięcia porozumienia w sprawie metod wykrywania katastrof w obszarze CBRJ i zapobiegania im, przenoszenia materiałów CBRJ w UE i środków reagowania, w tym również dzielenia się informacjami dotyczącymi CBRJ oraz pomocy transgranicznej;

9. wobec tego zachęca państwa członkowskie, które są najbardziej zaawansowane w dziedzinie bezpieczeństwa wewnętrznego, mimo wrażliwej i typowo krajowej specyfiki tej dziedziny, do dzielenia się informacjami, technologiami i infrastrukturą oraz do wspólnego podejmowania strategicznych projektów; wzywa Komisję i Radę do utworzenia i regularnego aktualizowania bazy danych dotyczących dostępnych w państwach członkowskich medycznych środków zaradczych służących reagowaniu w przypadku zdarzeń CBRJ, a także do propagowania dzielenia się istniejącymi zdolnościami i do skoordynowania opłacalnej polityki zakupu tych środków zaradczych;

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

10. wzywa UE do opracowania norm jakości i bezpieczeństwa, a także do wprowadzenia systemu i sieci laboratoriów na potrzeby certyfikacji sprzętu i technologii w dziedzinie bezpieczeństwa CBRJ; podkreśla, że ścisłe normy bezpieczeństwa i procedur przyjmowania do pracy muszą mieć również zastosowanie do pracowników zatrudnianych w obiektach o dostępie do szkodliwych substancji; wzywa do dzielenia się i najlepszego wykorzystania wiedzy i znajomości przedmiotu zarówno w obszarze cywilnym, jak i wojskowym; podkreśla konieczność zapewnienia – pod przewodnictwem Komisji – funduszy na badania naukowe i rozwój, aby zagwarantować prowadzenie badań stosowanych i realizację programów demonstracyjnych o charakterze ogólnoeuropejskim, oraz – z uwagi na fragmentację tego rynku i akcentując również potrzebę polityki przemysłowej UE w dziedzinie bezpieczeństwa ludności – stymulowania współpracy między przedsiębiorstwami w UE oraz podnoszenia wsparcia dla MŚP oraz małych i średnich branż, które tworzą znaczącą część innowacji w ramach 7. programu ramowego w zakresie badań i rozwoju technologicznego/bezpieczeństwa oraz konieczność wzmacniania wysiłków celem ożywienia współpracy (w szczególności transgranicznej) między europejskimi przedsiębiorstwami; pragnie wyłonienia ogólnego generalnego wykonawcy, który mógłby przejąć w całości projekty bezpieczeństwa w dziedzinie obrony chemicznej, biologicznej, radiologicznej i jądrowej (CBRJ), obejmując wszystkie etapy istnienia zagrożenia w dziedzinie CBRJ, tj. zapobieganie, wykrywanie i reagowanie; wzywa Komisję Europejską do zaproponowania strategii na rzecz rozwoju przemysłu bioobrony w Europie;

11. z zadowoleniem przyjmuje uznanie ochrony w obszarze CBRJ za temat ustanowionych między Komisją, Europejską Agencją Kosmiczną i Europejską Agencją Obrony europejskich ram współpracy na rzecz badań nad bezpieczeństwem i obronnością; podkreśla, że wzajemne uzupełnianie się, koordynacja i synergia między inwestowaniem w badania i technologię w dziedzinie obronności oraz inwestowaniem w badania nad bezpieczeństwem cywilnym przez Komisję w ramach 7. programu ramowego wymagałyby rzeczywistej poprawy odpowiednich warunków prawnych regulujących wymianę informacji w ramach Komitetu Ekonomiczno-Finansowego oraz w ramach działań na szczeblu krajowym i unijnym, zgodnie z decyzją Rady 2006/971/WE z dnia 19 grudnia 2006 r. dotyczącą programu szczegółowego „Współpraca” wdrażającego siódmy program ramowy Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013) ⁽¹⁾; zachęca do rozwoju badań stosowanych o wymiarze europejskim w zakresie bezpieczeństwa urządzeń, aby chronić ludność i środowisko oraz do wdrożenia szeroko zakrojonych programów demonstracyjnych; zachęca do utworzenia ośrodków wiedzy specjalistycznej wyspecjalizowanych w zakresie zagrożeń CBRJ oraz do mobilności naukowców;

12. nalega na wprowadzenie odpowiednich zabezpieczeń i środków bezpieczeństwa przy postępowaniu ze zbiorczymi bazami danych państw członkowskich i poufnymi danymi badawczymi, ponieważ takie skoncentrowanie się na bezpieczeństwie danych zachęci do bliższej współpracy i wymiany informacji między władzami i organami państw członkowskich;

13. podkreśla znaczenie wzmocnionej gotowości i wzywa do systematycznego tworzenia wykazu krajowych zdolności i zasobów, jak również prowadzenia wspólnych ćwiczeń przez państw członkowskie;

14. wzywa do ustanowienia w trybie pilnym europejskiego mechanizmu reagowania w sytuacjach kryzysowych, usytuowanego w służbach Komisji, który powinien służyć koordynacji środków cywilnych i wojskowych, gwarantując tym samym, że UE będzie w stanie szybko reagować na katastrofy o charakterze chemicznym, biologicznym, radiologicznym i jądrowym; ponawia jednocześnie wezwanie do utworzenia europejskich sił ochrony ludności w oparciu o istniejący w UE mechanizm ochrony ludności, które umożliwią UE skoncentrowanie zasobów niezbędnych do udzielania pomocy w sytuacjach nagłych, w tym pomocy humanitarnej, w ciągu 24 godzin od chwili wystąpienia katastrofy w obszarze CBRJ na terytorium UE lub poza nim; podkreśla, że należy również zadbać o właściwe powiązania i partnerstwo między takimi organami jak Europol, Interpol i organy ścigania w państwach członkowskich w celu utworzenia odpowiedniej i skutecznej sieci służącej proaktywnej antycypacji sytuacji nagłych i ich monitorowaniu w czasie rzeczywistym, a także działaniom operacyjnym i ich koordynacji w przypadku katastrof związanych z zagrożeniami chemicznymi, biologicznymi, radiologicznymi i jądrowymi, oraz podkreśla również potrzebę informowania Komisji; przypomina o sprawozdaniu Michela Barniera pt. „Europejskie siły ochrony ludności: Europe Aid” ⁽²⁾, które Parlament zdecydowanie poparł, oraz w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje gotowość Komisji do utworzenia europejskiego mechanizmu reagowania w przypadku klęsk i katastrof, zgodnie z komunikatem Komisji pt. „Wzmacnianie europejskiej zdolności reagowania w przypadku klęsk i katastrof – rola ochrony ludności i pomocy humanitarnej” (COM(2010)0600);

⁽¹⁾ Dz.U. L 400 z 30.12.2006, s. 86.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/archives/commission_2004-2009/president/pdf/rapport_barnier_en.pdf

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

15. wzywa do wykorzystywania dwoistego cywilno-wojskowego charakteru technologii jako źródła synergii; w ramach jasno zdefiniowanych osi współpracy strategicznej zachęca do współpracy z Europejską Agencją Obrony, państwami członkowskimi NATO, takimi jak Stany Zjednoczone i Kanada, i wiodącymi w dziedzinie bezpieczeństwa CBRJ krajami trzecimi poprzez wymianę najlepszych praktyk, ustrukturyzowany dialog pomiędzy ekspertami i wspólne rozwijanie zdolności; podkreśla znaczenie prowadzenia przez państwa członkowskie Unii Europejskiej wspólnych ćwiczeń w zakresie zapobiegania zdarzeniom związanym z bezpieczeństwem CBRJ i ich zwalczania, w których będą uczestniczyły siły zbrojne, oddziały ochrony cywilnej państw członkowskich i unijny mechanizm ochrony cywilnej;

16. zauważa, że istniejący w UE mechanizm ochrony ludności, zgodnie z definicją zawartą w decyzji Rady 2007/779/WE, stanowi obecnie właściwy instrument reagowania na katastrofy chemiczne, biologiczne, radiologiczne i jądrowe, a także podkreśla, że struktura ta powinna stanowić miejsce podejmowania decyzji dotyczących przygotowania na wypadek wystąpienia katastrof CBRJ i reagowania na nie; zauważa jednak, że aby osiągnąć ten cel oraz zapewnić należyty stopień prewencji i wykrywalności, konieczna jest współpraca z organami ochrony ludności, ze służbami wywiadowczymi i organami ścigania, a także ze służbami bezpieczeństwa, wojskowymi ośrodkami informacyjno-operacyjnymi w każdym z państw członkowskich i na szczeblu UE, takimi jak Komórka Planowania i Prowadzenia Operacji Cywilnych (CPCC) Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (KPiB) oraz Wspólne Centrum Sytuacyjne (SitCen); przypomina również o roli Stałego Komitetu Współpracy Operacyjnej w zakresie Bezpieczeństwa Wewnętrznego (COSI), którego zadaniem jest ułatwianie, wspieranie i wzmacnianie współpracy operacyjnej odnośnych władz krajowych państw członkowskich w dziedzinie bezpieczeństwa wewnętrznego;

17. przypomina, że w obrębie nowej Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych uruchomiono Wspólne Centrum Sytuacyjne (SitCen), a jego pracownicy wywodzą się głównie ze służb wywiadowczych i politycznych państw członkowskich; podkreśla, że jego rola ma zasadnicze znaczenie, jeżeli chodzi o wsparcie krajowych centrów zarządzania kryzysowego;

18. wzywa państwa członkowskie do koordynowania swych wysiłków, pod nadzorem Komisji, w celu zwiększenia współdziałania wyposażenia, potencjału i technologii w dziedzinie ochrony ludności, aby skutecznie stosować w praktyce nową klauzulę solidarności w przypadku katastrofy chemicznej, biologicznej, radiologicznej bądź jądrowej (CBRJ);

19. podkreśla, że wzmocnienie potencjału UE w zakresie ochrony ludności oprócz wykorzystania technologii podwójnego zastosowania musi obejmować infrastrukturę i zdolności, a także strategiczną współpracę z Europejską Agencją Obrony (EAO), Europejską Agencją Kosmiczną (ESA), Międzynarodową Agencją Energii Atomowej (MAEA), Organizacją ds. Zakazu Broni Chemicznej (OPCW) i innymi międzynarodowymi ośrodkami CBRJ lub programami doskonałości;

20. wzywa państwa członkowskie do wyznaczenia lub utworzenia organu krajowego, który w przypadku ataku lub katastrofy CBRJ działałby jako główny koordynator wszystkich zaangażowanych organów krajowych i lokalnych, a także wszystkich działań podejmowanych w odpowiedzi na takie zdarzenie;

21. zgadza się z oceną, że ataki bronią CBRJ stanowią poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa mieszkańców UE; popiera w związku z tym wszystkie środki służące poprawie ochrony przed atakami CBRJ;

22. podkreśla, że walka z terroryzmem musi być prowadzona z pełnym poszanowaniem prawa międzynarodowego w dziedzinie praw człowieka i europejskiego prawa w zakresie praw podstawowych, zasad i wartości, w tym zasady praworządności; przypomina o konieczności przestrzegania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska;

23. przypomina, że uniemożliwienie terrorystom dostępu do materiałów chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych stanowi kluczowy priorytet zarówno w obecnej strategii UE w dziedzinie walki z terroryzmem z 2005 r. i przyszłej strategii w tym zakresie, jak również w strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia z 2003 r.; dlatego postuluje o to, aby koordynator UE ds. walki z terroryzmem regularnie informował Parlament, poprzez właściwe

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

i odpowiednie agencje UE i ekspertów, o stopniu wszelkich potencjalnych zagrożeń chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych w samej UE lub o zagrożeniach dla obywateli UE oraz interesów UE poza jej obszarem; podkreśla, że potrzebne są dalsze wyjaśnienia dotyczące odpowiednich ról różnych organów unijnych i krajowych zaangażowanych w walkę z terroryzmem; w tym kontekście docenia rolę COSI oraz SitCen w zakresie koordynacji; domaga się, aby w ramach swoich uprawnień Parlament – jako jedyny organ wybierany bezpośrednio i demokratycznie w UE – gwarantował demokratyczny nadzór nad tymi dwoma organami oraz był natychmiast i w pełni informowany o ich działalności w sposób pozwalający na utrzymanie ich bezpiecznego funkcjonowania;

24. wzywa instytucje UE do utrzymania demokratycznej kontroli i przejrzystości w odniesieniu do rozwoju i wdrażania wszystkich części unijnego planu działań w zakresie CBRJ, respektujących powszechne prawo dostępu do wszystkich informacji i stosownych dokumentów dotyczących bezpieczeństwa publicznego oraz powszednich zagrożeń związanych z katastrofami CBRJ;

25. wzywa do włączenia środków przewidzianych w planie działania UE w obszarze CBRJ do wszystkich instrumentów polityki zewnętrznej UE dotyczących współpracy gospodarczej i dialogu politycznego z krajami trzecimi (w tym do unijnych klauzul o nierozprzestrzenianiu); apeluje do Komisji i Rady, aby w dialogu politycznym i gospodarczym z krajami trzecimi korzystały ze wszystkich dostępnych środków (w tym z instrumentów wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz instrumentów dotyczących stosunków zewnętrznych) w celu propagowania standardów wykrywania wypadków związanych z CBRJ w krajach trzecich, zapobiegania im i reagowania na nie, w tym dzielenia się informacjami, zgodnie z planem działania.

26. podkreśla ścisły związek między bezpieczeństwem wewnątrz UE a bezpieczeństwem poza nią oraz efekt lustrzanego odbicia pomiędzy nimi; z zadowoleniem przyjmuje zatem działania prowadzone przez regionalne ośrodki doskonałości CBRJ na obszarach napięć poza UE, mające na celu ułatwianie tworzenia sieci ekspertów, zwiększanie zdolności kontroli wywozu i zapobiegania nielegalnemu handlowi substancjami CBRJ oraz wzmocnienie zbioru regulacji tych państw i zacieśnienie współpracy regionalnej w tej dziedzinie; zachęca do kształcenia w Europie międzynarodowych ekspertów ds. państw ryzyka z poszanowaniem odpowiednich zasad bezpieczeństwa i poufności;

27. pilnie wzywa instytucje UE i państwa członkowskie do nieulegania presji ze strony przemysłu i innych zainteresowanych stron dążących do ucieczki od ciężaru, jakim są ściślejsze uregulowania, czego należy oczekiwać (i co wynika również jasno z porównania komisyjnej wersji planu działania UE w obszarze CBRJ z wersją Rady); uważa, że należy uwzględnić obawy przemysłu dotyczące jakości i skutków proponowanych środków regulacyjnych, nie można jednak stracić z oczu celu, jakim jest prawo do życia, wolności i bezpieczeństwa wszystkich ludzi w Europie i ich społeczeństw; podkreśla priorytetowe znaczenie zapewnienia nadzoru i ochrony materiałów CBRJ w całej UE oraz skutecznej reakcji UE na katastrofy, niezależnie od tego, czy następują one przypadkowo, czy wskutek działań celowych oraz znaczenie działania na rzecz wyeliminowania takich zagrożeń;

28. wzywa państwa członkowskie do pełnego uczestnictwa w fazach wdrażania planu działania UE w obszarze CBRJ oraz do współpracy w tym zakresie z organami UE, które przekształcają określone w tym planie cele i działania w konkretne kroki, aby zapewnić bezpieczeństwo w obszarze CBRJ w każdym państwie członkowskim UE;

Zapobieganie

29. wzywa Komisję do działania jako główny organ koordynujący i monitorujący w odniesieniu do tworzenia i regularnej aktualizacji unijnych list substancji chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych, przy czym to do Komisji powinna należeć decyzja w sprawie rozsądnego harmonogramu takich działań; podkreśla, że listy te powinny zawierać również opis ewentualnych środków zapobiegawczych i możliwości reagowania w odniesieniu do każdej substancji chemicznej, biologicznej, radiologicznej i jądrowej, odpowiednio do poziomu powodowanych przez nie zagrożeń, możliwości ich szkodliwego wykorzystania oraz stopnia narażenia na nie;

30. jest zdania, że plan działania UE w obszarze CBRJ musi określać wyższe standardy w oparciu o analizę ryzyka, jeżeli chodzi o kryteria oceny bezpieczeństwa obiektów CBRJ wysokiego ryzyka, i podkreśla rolę i odpowiedzialność władz krajowych za przeprowadzanie regularnych kontroli tych obiektów, ponieważ kryteria zawarte w obecnym planie działania, zmienionym i przyjętym przez Radę, są

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

niewystarczające i określają zaskakująco niskie standardy, czemu towarzyszy niski poziom odpowiedzialności organizacji zajmujących się materiałami CBRJ, właściwych organów państw członkowskich oraz organów UE; zauważa ponadto, że wszelkie podejmowane działania powinny być współmierne do prawdopodobnych zagrożeń;

31. podkreśla, że ustalenia i wymogi w zakresie bezpieczeństwa dotyczące obiektów CBRJ wysokiego ryzyka w całej UE muszą podlegać uregulowaniom UE, a nie jedynie „dokumentom określającym dobre praktyki”, poprzez spójny proces konsultacji z udziałem organów UE, organów państw członkowskich i organizacji zajmujących się substancjami CBRJ; domaga się, aby do momentu przyjęcia i wprowadzenia w życie takich uregulowań przyznano Komisji większe uprawnienia w zakresie monitorowania i kontroli;

32. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy realizowane przez Wspólne Centrum Badawcze (JRC) w połączeniu z programami Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (IAEA) i czynnościami kontrolnymi w dziedzinie energii jądrowej; zachęca do działań w kierunku wzajemnego udostępniania baz danych i wyników badań w ramach wymiany z państwami członkowskimi;

33. popiera opracowanie strategii na rzecz zwiększania świadomości przedsiębiorstw, środowiska naukowego i akademickiego oraz instytucji finansowych w zakresie zagrożeń związanych z rozprzestrzenianiem materiałów CBRJ i handlem nimi w ramach ich prac i działalności; uważa, ogólnie rzecz ujmując, że poufność jest istotnym elementem składowym skuteczności niektórych środków bezpieczeństwa planu działania, oraz że należy chronić się przed zagrożeniem związanym z ujawnieniem informacji, co mogłoby uczynić takie środki nieskutecznymi;

34. uważa, że Komisja i organy państw członkowskich powinny nadzorować działania prowadzone przez organizacje zajmujące się materiałami CBRJ wysokiego ryzyka oraz powinny zadbać o to, aby organizacje te spełniały oparte na ocenie ryzyka standardy w zakresie ochrony i bezpieczeństwa publicznego, co oznacza, że należy regularnie przeprowadzać odpowiednie kontrole obiektów wysokiego ryzyka;

35. uważa, że należy zmienić plan działania UE w obszarze CBRJ w części dotyczącej kwestii zapobiegania tak, aby skłonić przemysł chemiczny do zastąpienia substancji chemicznych wysokiego ryzyka odpowiednimi substancjami alternatywnymi o niższym ryzyku wszędzie tam, gdzie jest to możliwe z naukowego, technologicznego i środowiskowego punktu widzenia i jednoznacznie skutkuje poprawą bezpieczeństwa; dostrzega koszty gospodarcze, jakie mogą wynikać z tego rodzaju substytucji, a także skutki tych kosztów dla odpowiednich branż przemysłu, wzywa jednak UE, państwa członkowskie i sektor prywatny do przyjęcia, że bezpieczeństwo obywateli UE jest najważniejsze; w związku z tym zaleca ustanowienie specjalnego powiązania z istniejącym rozporządzeniem REACH⁽¹⁾, do czego słusznie dążyła już wersja planu działania proponowana przez Komisję; wobec powyższego wzywa Komisję do przedłożenia analizy wdrożenia rozporządzenia REACH;

36. podkreśla, że największe zagrożenie CBRJ wynika z rozprzestrzeniania materiałów CBRJ przez ugrupowania terrorystyczne; podkreśla w związku z tym znaczenie zapewnienia większej skuteczności międzynarodowych systemów kontroli oraz poprawy kontroli granicznych i kontroli eksportu;

37. wzywa Radę i Komisję, aby skłoniły wszystkie państwa członkowskie do podpisania i wypełnienia ich zobowiązań wynikających z konwencji o broni chemicznej (CWC) i konwencji o broni biologicznej (BWC) oraz do dołożenia wszelkich starań w celu propagowania uzupełniającego protokołu weryfikacyjnego do konwencji o broni biologicznej, który zawiera wykaz niebezpiecznych czynników biologicznych i patogenów oraz postanowienia dotyczące oświadczeń ujawniających i monitorowania inspekcji; wzywa również państwa członkowskie, Radę, Komisję i społeczność międzynarodową do sporządzenia, w ramach załącznika weryfikacyjnego do konwencji o broni chemicznej, wykazu wszystkich potencjalnie szkodliwych substancji chemicznych, w tym białego fosforu;

38. wzywa ponadto Komisję i Radę do kontynuowania nasilenia działań wspierających system traktatowy, w szczególności konwencje o broni chemicznej i biologicznej, tym samym wzywając wszystkie państwa członkowskie UE do wprowadzenia ścisłego zakazu produkcji i stosowania broni biologicznej i chemicznej oraz do likwidacji posiadanej przez nie broni;

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.).

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

39. zdając sobie sprawę, że rozprzestrzenianie zwiększa zagrożenie niewłaściwego wykorzystania przez grupy terrorystyczne, zachęca UE do dalszych starań na rzecz upowszechniania ram prawnych zwalczania terroryzmu jądrowego oraz do zapewnienia przestrzegania obowiązujących przepisów; popiera projekty współpracy z państwami trzecimi – np. z krajami śródziemnomorskimi – w zakresie zwalczania nielegalnego handlu materiałami jądrowymi i radiologicznymi; wzywa UE do upowszechniania konwencji o zakazie broni chemicznej i konwencji o zakazie broni biologicznej w związku z konferencją przeglądową dotyczącą konwencji o zakazie broni biologicznej i toksycznej w 2011 r.;

40. wzywa Komisję do przedstawienia danych porównawczych i ogólnej oceny sytuacji sektorów przemysłu w Europie, jeżeli chodzi o zapewnianie i zwiększanie kontroli nad materiałami CBRJ wysokiego ryzyka, obejmującej przegląd wszystkich odnośnych przepisów krajowych dotyczących wdrożenia konwencji o zakazie broni chemicznej, konwencji o zakazie broni biologicznej oraz innych instrumentów międzynarodowych dotyczących materiałów CBRJ; przegląd ten powinien zawierać informacje o tym, do jakiego stopnia państwa członkowskie i sektory przemysłu wypełniają swoje zobowiązania międzynarodowe; uznaje jednak, że wprowadzenie takich środków jak konwencja o zakazie broni biologicznej i konwencja o zakazie broni chemicznej mogą nie wystarczyć, aby zapobiec zagrożeniu stwarzanemu przez wykorzystywanie CBRJ przez podmioty niepaństwowe, zwłaszcza siatki terrorystyczne;

41. wzywa Radę i Komisję do propagowania istniejącego projektu konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania, transferu i stosowania broni uranowej oraz jej likwidacji, a także do przedłożenia tej konwencji krajom członkowskim ONZ do podpisu i ratyfikacji; wzywa wszystkie państwa członkowskie UE i kraje członkowskie ONZ do wprowadzenia moratorium na stosowanie broni ze zubożonym uranem do czasu uzgodnienia światowego zakazu takiej broni;

42. zachęca do wprowadzenia środków przeciwdziałania finansowaniu rozprzestrzeniania, wzorując się na mechanizmach ustanowionych w dziedzinie walki z finansowaniem terroryzmu;

43. z zadowoleniem przyjmuje działania Komisji podejmowane w ramach instrumentu stabilności mające na celu realizację działań w ramach CBRJ; uznaje te działania za uzupełniające w stosunku do planu działania i wzywa Komisję do rozszerzenia projektów na inne regiony niż jedynie kraje byłego Związku Radzieckiego (SEDE); w oparciu o doświadczenia zdobyte w ramach instrumentu stabilności wzywa Komisję do uruchomienia procedury przetargowej mającej na celu poprawę bezpieczeństwa i ochronę laboratoriów cywilnych, aby uniknąć rozprzestrzeniania broni CBRJ w przyszłości;

44. uważa, że plan działania UE w obszarze CBRJ powinien zawierać jednoznaczne wezwanie do opracowania unijnych wytycznych w sprawie szkoleń z zakresu bezpieczeństwa i standardowych wymogów, które należy wdrożyć we wszystkich 27 państwach członkowskich, a także powinien gwarantować konkretne programy szkoleniowe dla pracowników ochrony mających do czynienia z materiałami CBRJ wysokiego ryzyka, w tym pracowników w sektorach przemysłu i ośrodkach badawczych, w których znajdują się substancje CBRJ wysokiego ryzyka, jak również powinien prowadzić do określenia wymogów dla urzędników zajmujących się materiałami CBRJ (rola, kompetencje i szkolenia); podkreśla, że służbom interwencyjnym należy zapewnić szkolenia z zakresu bezpieczeństwa i podnoszenia poziomu świadomości;

45. podkreśla, że w ramach przyszłego krótkoterminowego przeglądu planu działania UE w obszarze CBRJ nie należy tylko dążyć do samoregulacji zainteresowanych sektorów i nie należy jedynie doradzać sektorom, aby przyjmowały kodeksy postępowania, lecz trzeba rzeczywiście wezwać Komisję do opracowania ogólnoeuropejskich wytycznych i uregulowań mających zastosowanie do wszystkich sektorów zajmujących się substancjami CBRJ wysokiego ryzyka;

46. uważa, że kluczowe znaczenie ma uważne śledzenie wszystkich transakcji z udziałem materiałów CBRJ wysokiego ryzyka w UE oraz że zamiast jedynie „wzywania” przemysłu do przedstawiania sprawozdań z transakcji, Komisja i państwa członkowskie powinny pracować nad właściwymi ramami prawnymi dotyczącymi regulowania i monitorowania transakcji, co poprawi poziom bezpieczeństwa oraz zagwarantuje właściwe i szybkie przekazywanie informacji na temat wszystkich podejrzanych transakcji oraz utraty lub kradzieży materiałów CBRJ; podkreśla, że uregulowania te powinny stanowić odpowiednią podstawę dla pełnej przejrzystości we wszystkich sektorach zajmujących się substancjami CBRJ, a tym samym sprawiać, że przedsiębiorstwa będą pociągane do odpowiedzialności za takie transakcje; uważa, że należy wziąć pod uwagę zdolność sektora prywatnego do egzekwowania odpowiednich przepisów i zasad dotyczących monitorowania zobowiązań w zakresie sprawozdawczości, aby zapewnić prawidłowy nadzór;

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

47. podkreśla, że zabezpieczenie zarówno transportu, jak i przechowywania materiałów CBRJ jest w sposób niezaprzeczalny i nieunikniony częścią procesu polegającego na maksymalnym utrudnieniu dostępu do tych materiałów oraz rozwiązaniu problemów związanych z bezpieczeństwem w obszarze CBRJ;

48. podkreśla, że należy prowadzić dalsze badania i konkretne działania w zakresie zagrożeń związanych z handlem substancjami chemicznymi za pośrednictwem Internetu;

49. wzywa do wyjaśnienia kwestii zaostrzenia zasad przywozu i wywozu w odniesieniu do ról państw członkowskich i Komisji; wzywa państwa członkowskie do wdrożenia istniejących uregulowań międzynarodowych oraz do zadbania o to, aby były one stosowane, a Komisję wzywa do prowadzenia działań monitorujących, dokonywania oceny zgodności z przepisami oraz składania sprawozdań na ten temat; zauważa, że biorąc pod uwagę rozwój technologiczny, ważne jest przystąpienie do przeglądu i zmiany przedmiotowego ustawodawstwa i przepisów dotyczących zakupu, przywozu, sprzedaży, bezpiecznego magazynowania i transportu materiałów CBRJ;

50. w kontekście aktów terrorystycznych popełnionych w krajach europejskich poprzez umieszczanie substancji wybuchowych w paczkach przesyłanych pocztą podkreśla potrzebę wzmocnienia już istniejących – oraz tworzenia tam, gdzie ich nie ma – mechanizmów kontroli i bezpieczeństwa wszystkich usług pocztowych, w których dochodzi do rozdzielania korespondencji;

Wykrywanie

51. wzywa Komisję do przeprowadzenia analizy, we współpracy z organami państw członkowskich, w celu dokonania oceny sytuacji na miejscu, jeżeli chodzi o wykrywanie substancji CBRJ i oceny bezpieczeństwa elektrowni jądrowych w UE i w jej sąsiedztwie na wypadek awarii lub celowego ataku terrorystycznego; zachęca Komisję do wykorzystania wyników takiej oceny i pracy nad wspólnymi wytycznymi UE dotyczącymi sposobów radzenia sobie z takimi wypadkami lub celowymi atakami, w tym znalezienia środków gwarantujących, że państwa członkowskie będą przeznaczać wystarczające zasoby ludzkie i materialne na takie działania;

52. wzywa do wzmocnienia roli Centrum Monitoringu i Informacji (MIC), które zostało powołane w ramach unijnego mechanizmu ochrony ludności celem zapewnienia wymiany informacji i dobrych praktyk między państwami członkowskimi, co doprowadziłoby do powstania ogólnoeuropejskich standardów w zakresie wykrywania działań w obszarze CBRJ;

53. zwraca się do Komisji o monitorowanie zgodności działań państw członkowskich z przepisami, dokonywanie oceny tej zgodności oraz przedstawianie corocznych sprawozdań na ten temat Parlamentowi, a także zwraca się do organów krajowych o zadbanie o to, aby te uregulowania i wytyczne były przestrzegane i stosowane przez odnośne sektory i organizacje mające do czynienia z materiałami CBRJ wysokiego ryzyka;

54. uważa, że konieczne jest przeprowadzenie odpowiednich analiz w celu obowiązkowego zaangażowania wszelkich zainteresowanych organów krajowych i unijnych oraz innych zainteresowanych stron, w tym analizy sposobów szybszej i łatwiejszej wymiany informacji oraz współpracy, które sprawią, że reakcja na zagrożenia dla bezpieczeństwa publicznego będzie skuteczniejsza;

Gotowość i reagowanie

55. wzywa Radę do powierzenia Komisji roli „koordynatora”, jeżeli chodzi o planowanie w sytuacjach kryzysowych, aby mogła ona pełnić funkcje monitorujące, a tym samym mogła zadbać o to, aby rzeczywiście istniały lokalne i krajowe plany na wypadek sytuacji kryzysowych; podkreśla, że Komisja powinna przyjąć rolę depozytariusza takich planów, co najlepiej pozwoli jej na identyfikację ewentualnych luk oraz na szybsze podejmowanie odpowiednich działań niż mogą to uczynić odnośne organy;

56. z zadowoleniem przyjmuje zamiar wzmocnienia systemu ochrony ludności UE; zwraca jednak uwagę, że w wielu państwach członkowskich UE organy obrony wojskowej zyskują sprawność dzięki doświadczeniom praktycznym w walce z katastrofami CBRJ; apeluje w związku z tym do państw członkowskich i Komisji, aby prowadziły wymianę wzorcowych praktyk oraz zwiększyły nakłady na staranną koordynację pracy ekspertów cywilnych i wojskowych;

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

57. wzywa Komisję do dalszego określania potrzeb, które należy zaspokoić, aby poprawić system ochrony ludności, z myślą o wspólnych projektach zamówień publicznych; apeluje w związku z tym o zwrócenie szczególnej uwagi na określenie potrzeb UE w zakresie gotowości i zdolności reagowania na ataki CBRJ, w tym medycznych środków zaradczych, tak aby dostępność medycznych środków zaradczych w przypadku incydentu CBRJ była oceniana zarówno na szczeblu UE, jak i na szczeblu państw członkowskich;

58. wzywa do organizowania wspólnych ćwiczeń państw członkowskich UE oraz państw członkowskich i krajów trzecich, aby zapobiegać niebezpiecznym sytuacjom w zakresie bezpieczeństwa chemicznego, biologicznego, radiologicznego oraz jądrowego;

59. z zadowoleniem przyjmuje planowanie na szczeblu UE ćwiczeń symulujących wypadki lub ataki z wykorzystaniem substancji CBRJ i podkreśla, że plan działania UE w obszarze CBRJ powinien przewidywać, że wyniki i oceny takich ćwiczeń będą uwzględniane w debacie na temat opracowania standardów ogólnoeuropejskich, która powinna mieć charakter ciągły;

60. zwraca uwagę na fakt, że Komisja powinna odgrywać wiodącą rolę w określaniu standardów w oparciu o potrzeby w zakresie potencjału mechanizmów reagowania; podkreśla, że jest to jedyny sposób osiągnięcia najwyższych możliwych standardów bezpieczeństwa w całej UE, ponieważ stanowiłoby to jedyny możliwy sposób zadbania o to, aby wszystkie państwa członkowskie kierowały się tymi samymi wytycznymi i stosowały te same zasady przy tworzeniu i przygotowywaniu odpowiednich zasobów ludzkich i materialnych w odpowiedzi na katastrofę, niezależnie od tego, czy jest ona przypadkowa, czy wywołana celowo;

61. podkreśla potrzebę stworzenia regionalnych/unijnych magazynów zasobów antykrzysowych, których rozmiar w miarę możliwości powinien odzwierciedlać obecny stan zagrożenia, w tym magazynów sprzętu medycznego i innych odpowiednich rodzajów sprzętu, w ramach unijnego mechanizmu ochrony ludności, finansowanych przez UE i odpowiadających wspólnie uzgodnionym wytycznym UE; podkreśla znaczenie utrzymywania dobrze zarządzanych magazynów, tak aby zasoby antykrzysowe, sprzęt medyczny i inne odpowiednie rodzaje sprzętu były w pełni funkcjonalne, aktualne i nowoczesne; apeluje, aby do czasu wejścia w życie uregulowań dotyczących gromadzenia zasobów na szczeblu regionalnym/unijnym plan działania UE w obszarze CBRJ wskazywał możliwości dzielenia się przez państwa członkowskie mechanizmami reagowania i zasobami w razie wypadku lub ataku terrorystycznego z wykorzystaniem substancji CBRJ, aby praktycznie stosować nową klauzulę solidarności; podkreśla, że wszelka pomoc udzielana konkretnemu państwu członkowskiemu UE musi być poprzedzona wnioskiem odpowiednich organów politycznych tego państwa i nie powinna kolidować ze zdolnością tego państwa do ochrony własnych obywateli;

62. wzywa do dokonania przeglądu zasad europejskiego funduszu solidarności, aby stał się on bardziej dostępny w przypadku klęsk żywiołowych oraz aby był dostępny w przypadku katastrof przemysłowych i tych spowodowanych przez człowieka, i wzywa państwa członkowskie do wykorzystania dostępnych zasobów funduszy strukturalnych na rzecz poprawy środków zapobiegawczych i gotowości;

63. w celu przygotowania się na nieszczęśliwe wydarzenie, jakim jest wypadek, wybuch lub umyślne użycie CBRJ wzywa Komisję do utworzenia mechanizmów przekazywania informacji, aby zapewnić powiązanie między działaniem unijnego mechanizmu ochrony ludności a innymi unijnymi systemami wczesnego ostrzegania w odpowiednich obszarach, takich jak zdrowie, ochrona środowiska, produkcja żywności i dobrostan zwierząt; wzywa również Komisję do stworzenia mechanizmów wymiany informacji i analizy z organami międzynarodowymi, takimi jak Światowa Organizacja Zdrowia, Światowa Organizacja Meteorologiczna i Organizacja NZ ds. Wyżywienia i Rolnictwa;

64. wzywa do utworzenia unijnych/regionalnych wyspecjalizowanych zespołów reagowania, obejmujących personel medyczny, personel organów ścigania i personel wojskowy, i zwraca uwagę, że jeżeli takie zespoły powstaną, należy regularnie organizować specjalne szkolenia i ćwiczenia operacyjne;

65. wzywa Komisję do zapewnienia odpowiedniego finansowania w celu rozwoju lepszego sprzętu do wykrywania i identyfikowania czynników biologicznych na wypadek ataku lub wypadku; wyraża ubolewanie, że obecny sprzęt wykrywający ma ograniczone zdolności i ograniczoną szybkość działania, co oznacza stratę cennego czasu w przypadku sytuacji nagłej; podkreśla, że personel ratunkowy musi być

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

z wyprzedzeniem odpowiednio wyposażony i posiadać ochronę medyczną, tak aby móc bez narażania własnego życia pracować na obszarze katastrofy, na którym możliwa jest obecność szkodliwych patogenów; podkreśla, że lepszy sprzęt do identyfikacji czynników oraz diagnostyki jest również konieczny w szpitalach i innych jednostkach, do których kierowane są ofiary wypadków;

66. wzywa różne organy UE oraz organy krajowe zaangażowane w zbieranie informacji do dokonania przeglądu własnej struktury organizacyjnej i w przypadku stwierdzenia braku odpowiednich osób posiadających ekspertyzę i wiedzę na temat identyfikacji i oceny zagrożeń i ryzyka związanych z CBRJ – do zatrudnienia takich osób;

67. wzywa Komisję do regularnego składania Parlamentowi sprawozdań w sprawie oceny zagrożeń i ryzyka związanego z CBRJ;

68. wzywa do prowadzenia na szczeblu europejskim programów edukacyjnych i uświadamiających, biorąc pod uwagę możliwości, jakie daje Internet jako kluczowe źródło przekazywania obywatelom informacji na temat CBRJ; podkreśla znaczenie koordynacji mechanizmów szybkiego ostrzegania i informowania obywateli UE o zdarzeniach CBRJ; z zainteresowaniem odnotowuje studium wykonalności na temat europejskiego centrum szkoleniowego w zakresie bezpieczeństwa jądrowego we Wspólnym Centrum Badawczym;

Wpływ na środowisko i zdrowie

69. zwraca uwagę na nieskoordynowane nadmierne inwestowanie w szczepionki podczas pandemii A/H1N1; z zadowoleniem przyjmuje projekt konkluzji Rady pt. „Wnioski na przyszłość po pandemii grypy A/H1N1 – bezpieczeństwo zdrowia w Unii Europejskiej” (12665/2010), przewidujący opracowanie mechanizmu wspólnego nabywania szczepionek i leków antywirusowych, który ma być stosowany przez państwa członkowskie na zasadzie dobrowolności i zachęca państwa członkowskie do wspólnego opracowania rozwiązań w zakresie gotowości na poziomie regionalnym, w tym wzajemnego udostępniania obecnego potencjału i koordynowania racjonalnego pod względem kosztów zaopatrzenia w medyczne środki zaradcze przy jednoczesnym zapewnieniu w całej UE wysokiego poziomu gotowości w zakresie CBRJ;

70. zwraca uwagę, że prawodawstwo UE (decyzja Rady 90/424/EWG zmieniona decyzją Rady 2006/965/WE) przewiduje wspólnotowe podejście do zwalczania, kontroli i monitorowania chorób zwierzęcych i odzwierzęcych, w tym nabywania i składowania weterynaryjnych środków zaradczych mających chronić zwierzęta przed zakażeniem; ubolewa nad brakiem takiego wspólnotowego podejścia do koordynacji nabywania i składowania medycznych środków zaradczych mających chronić ludność UE przed zakażeniem niebezpiecznymi biologicznymi czynnikami chorobotwórczymi;

71. zwraca uwagę, że incydent lub zamach z użyciem biologicznych czynników chorobotwórczych – np. wąglika, ale nie tylko – skazi zaatakowany obszar na dziesiątki lat, poważnie szkodząc roślinom, zwierzętom oraz życiu i zdrowiu ludzi, a także pociągając za sobą długotrwałe koszty gospodarcze; wzywa Komisję do włączenia do polityki w zakresie CBRJ strategii naprawy i odkażania;

72. podkreśla, że incydent z użyciem materiałów CBRJ wywierający wpływ na jakość gleby lub na dostawę wody pitnej może powodować niszczące i daleko idące skutki dla zdrowia i jakości życia wszystkich ludzi na obszarze dotkniętym incydem; wzywa Komisję do uwzględnienia tej kwestii przy sporządzaniu projektu planu działania UE w obszarze CBRJ;

73. podkreśla znaczenie zadbania o skuteczną kontrolę incydentów związanych ze skażeniem wody, które pociągają za sobą zanieczyszczenie środowiska, skażenie gleby, unieszkodliwianie odpadów lub uwolnienie substancji radioaktywnych;

74. ubolewa nad poświęceniem niewystarczającej uwagi problemom gotowości i reagowania w komunikacie Komisji oraz konkluzjach Rady dotyczących planu działania UE w obszarze CBRJ, które zdecydowanie skupiają się na wykrywaniu i zapobieganiu; wzywa Komisję i Radę do poświęcenia większej uwagi opracowaniu mechanizmów gotowości i reagowania wymaganych w celu ochrony zdrowia publicznego i środowiska, w przypadku gdy incydent CBRJ rzeczywiście ma miejsce na terytorium UE;

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

75. ubolewa nad brakiem w planie działania w dziedzinie CBRJ środków służących ochronie bezpieczeństwa infrastruktury i materiałów radiologicznych i jądrowych, oraz środków na rzecz poprawy planów reagowania w odniesieniu do różnych typów nagłych sytuacji radiologicznych i ich konsekwencji dla ludności i dla środowiska;

76. jest zaniepokojony przypadkami osób lub aktywistów nabywających odpady jądrowe z różnych zakładów przetwarzających w Europie i wzywa do podjęcia pilnych wspólnych działań mających na celu zwiększenie bezpieczeństwa radiologicznych i jądrowych materiałów i infrastruktury;

77. ubolewa nad tym, że w komunikacie Komisji i konkluzjach Rady dotyczących planu działania UE w obszarze CBRJ nie kładzie się nacisku na właściwą ochronę sieci transportu publicznego i zdrowia ich użytkowników, biorąc pod uwagę liczne zamachy terrorystyczne na transport w ostatnich latach i ogólnie zwiększone zagrożenie incydentami CBRJ występującymi podczas transportowania materiałów CBRJ; wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania przedeksperymentalnej ochrony służbom interweniującym podczas incydentów CBRJ i poekspozycyjnej opieki ofiarom takich incydentów, w szczególności w przypadku biologicznych czynników chorobotwórczych;

78. zwraca uwagę, że incydent CBRJ może mieć długotrwałe konsekwencje dla wzrostu upraw przeznaczonych do produkcji żywności i w związku z tym może źle wpływać na bezpieczeństwo żywności i dostęp do żywności w UE; wzywa Komisję do uwzględnienia tej kwestii przy sporządzaniu projektu planu działania UE w obszarze CBRJ;

79. zachęca do współpracy i wymiany najlepszych praktyk z krajami, które nabyły fachowego doświadczenia w dziedzinie oceny ryzyka, zapobiegania, wykrywania, informowania i reagowania w zakresie CBRJ, takimi jak Stany Zjednoczone, Australia i Indie;

80. sprzyja wspólnej polityce służącej zaradaniu skutkom chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych zanieczyszczeń gruntów, tak by gleba i grunty mogły zostać jak najszybciej przywrócone do użytku, co tym samym zmniejszy zagrożenia dla zdrowia i środowiska;

81. wzywa Komisję i Radę do rozważenia opracowania wzorów reakcji, które przewidywałyby idealną odpowiedź w razie incydentów CBRJ, i w ramach których szczególną uwagę poświęcono by placówkom edukacyjnym, placówkom opieki medycznej i ośrodkom opieki geriatrycznej;

82. wzywa państwa członkowskie do poświęcenia szczególnej uwagi potrzebom ludzi starszych, dzieci, osób będących pod opieką lekarską, osób niepełnosprawnych i innych narażonych grup osób przy opracowywaniu planów ewakuacyjnych na wypadek incydentu CBRJ;

83. wzywa państwa członkowskie do przyznania szczególnego znaczenia budowie schronów obrony cywilnej zarówno w instytucjach (publicznych i administracyjnych), jak i na szczeblu lokalnym i regionalnym, w których ludność europejska będzie mogła szukać schronienia w razie katastrofy;

84. pilnie wzywa Komisję, by dążyła do osiągnięcia dotyczącego minimalnych norm bezpieczeństwa porozumienia z sąsiadującymi krajami trzecimi, które posiadają na swoim terytorium obiekty mogące stanowić w razie wypadku poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa środowiska i ludności w UE;

85. wzywa Komisję do przewidzenia w swoim planie działania bardziej elastycznego dostosowywania środków bezpieczeństwa do postępu technologicznego;

86. pilnie wzywa Komisję do dokonania dokładnej oceny istniejących środków bezpieczeństwa pod względem ich wpływu na środowisko i zdrowie, a także do dopilnowania, by nowe środki były wprowadzane tylko w oparciu o wyniki takiej oceny, która powinna być przeprowadzana okresowo;

*

* * *

87. wzywa Komisję do opracowania mapy drogowej UE w dziedzinie CBRJ obejmującej okres od chwili obecnej do 2013 r. – kiedy to plan działania UE w dziedzinie CBRJ zostanie poddany przeglądowi i określającej wyzwania dla UE i działania polityczne w tym zakresie, które będą przedmiotem regularnie przedstawianych Parlamentowi przez Komisję sprawozdań na temat aktualnego rozwoju sytuacji i postępów w omawianym zakresie;

Wtorek, 14 grudnia 2010 r.

88. wzywa państwa członkowskie i Komisję do dokonania szybkiego przeglądu i stosowania planu działania UE w obszarze CBRJ zgodnie z jego zaleceniami oraz oczekuje od nich sprawnego wdrożenia tego planu; wymaga ponadto od Komisji i Rady, aby przedstawiła Parlamentowi kolejny plan działań UE w obszarze CBRJ co najmniej na rok przed jego wejściem w etap realizacji, tak aby Parlament mógł w odpowiednim czasie przedstawić swoją opinię;

89. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz parlamentom państw członkowskich.

Dobre zarządzanie i polityka regionalna UE

P7_TA(2010)0468

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2010 r. w sprawie dobrego sprawowania rządów w odniesieniu do polityki regionalnej UE: procedury wsparcia i kontroli przez Komisję Europejską (2009/2231 (INI))

(2012/C 169 E/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 174-178,
- uwzględniając wniosek Komisji w sprawie przeglądu rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Unii Europejskiej z dnia 28 maja 2010 r. (COM(2010)0260),
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1083/2006 Rady z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności ⁽¹⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 21 października 2008 r. w sprawie zarządzania i partnerstwa na poziomie krajowym i regionalnym i podstawy dla projektów w dziedzinie polityki regionalnej ⁽²⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 15 czerwca 2010 r. w sprawie przejrzystości w kwestiach finansowych ⁽³⁾,
- uwzględniając białą księgę Komitetu Regionów w sprawie wielopoziomowego sprawowania rządów z dni 17-18 czerwca 2009 r. oraz sprawozdanie z konsultacji,
- uwzględniając wnioski z nieformalnego posiedzenia ministrów, które odbyło się w dniach 16-17 marca 2010 r. w Maladze,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 6 września 2004 r. pt. „Zakres odpowiedzialności państw członkowskich i Komisji w ramach wspólnego zarządzania funduszami strukturalnymi i Funduszem Spójności – sytuacja obecna i perspektywy na nowy okres planowania po roku 2006” (COM(2004)0580),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 14 maja 2008 r. na temat wyników negocjacji w sprawie strategii i programów dotyczących polityki spójności na okres programowania 2007-2013 (COM(2008)0301),
- uwzględniając sprawozdanie roczne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego dotyczące wykonania budżetu za lata budżetowe 2006 i 2008,

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 25.

⁽²⁾ Dz.U. C 15 E z 21.1.2010, s. 10.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0201.